

Sue Bentleyová

Kouzelná poníci

Velké přání

FRAGMENT

Kouzelní poníci 2 – Velké přání

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na
www.fragment.cz
www.albatrosmedia.cz

Sue Bentleyová
Kouzelní poníci 2 – Velké přání – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2018

Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

ALBATROS **MEDIA**

ŠKOLA DUHOVÉ MLHY
TŘÍDA ZLATÉ PÍRKO

Moje jméno je: Orion

Mým nejlepším přítelem je: Moje dvojče, sestra Destiny

Moje nejoblíbenější barva je: Fialová

Moje nejoblíbenější jídlo je: Seno

..... Rád dohlížím na svou

..... sestru.

ŠKOLA DUHOVÉ MLHY
TŘÍDA ZLATÉ PÍRKO

Moje jméno je: Destiny

Mým nejlepším přítelem je: Moje dvojče, bratr Orion

Moje nejoblíbenější barva je: Všechny barvy duhy

Moje nejoblíbenější jídlo je: Tráva

..... Ráda zkouším nové výzvy

..... a dělám neplechy.

Hrdinové dětských knih od Sue Bentleyové jsou často zvířátka, víly nebo divoká zvířata. Sue Bentleyová bydlí v Northamptonu a ráda čte, chodí do kina a pozoruje z okna lidi, kteří krmí ptáky. Miluje koně, o kterých si myslí, že jsou naprosto všichni kouzelní. Jedna z jejích nejoblíbenějších knih je Černý krasavec, kterého musela číst už alespoň desetkrát. Ve škole ji vždycky napomínali, protože nedávala pozor, ale teď už ví, že si tehdy jen v hlavě strádala nápady na knihy, které dnes píše. Sue za život potkala i měla spousty zvířat a tyto nespoutané bytosti mají v jejím srdci zvláštní místo.

Sue Bentleyová

Kouzelní poníci

Velké přání

Ilustrovala Angela Swanová

FRAGMENT

Pro Šampiona – báječného a vytrvalého

Prolog

Orion se snažil udržet si alespoň maličký kousek naděje, když přilétal ke svému ostrovnímu domovu. „Destiny už určitě bude v bezpečí doma!“ zvolal mladý kouzelný poník. Jeho sestřička dvojče už byla tak dlouho pryč.

Roztáhl svá zářivá zlatá křídla, vrhl se střemhlav dolů a rychle letěl přímo nad hladinou oceánu, kopyty cválal po hřebenech vln. Brzy se před ním objevil

Ostrov duhové mlhy. Hory a lesy, které na něm byly, téměř nebylo vidět skrz všechny ty třpytivé barevné obláčky, které ho obklopovaly a dávaly ostrovu jeho jméno. Orionovi poskočilo srdce. Bylo skvělé být zase doma.

Kouzelný poník se přihnul ke břehu. V krémové srsti a rozevláté zlatavé hřívě a ohonu mu jako drahokamy zářily kapky duhové mlhy. O pár sekund později se jeho kopyta dotkla trávy na malé mýtině.

Orion pohodil hlavou a obezřetně se rozhlédl okolo sebe na obrovské stromy, jejichž zářivé listy se lehce chvěly. Necítil žádný náznak přítomnosti černých koní, kteří by mu chtěli ukrást magii.

Spokojeně zafrkal, když vtom se náhle objevil starší kůň s moudrým výrazem ve tváři.

„Blesku!“ mladý Orion před vůdcem Bouřlivého stáda uctivě sklonil hlavu.

Bleskův pohled přívětivě zněžněl. „Jsem rád, že tě znovu vidím, Orione. Ale kde je Destiny?“ zeptal se hlubokým, jemným hlasem.

„Ona tu není? Pak musí být pořád v nebezpečí!“ zaržál Orion nešťastně.

Destiny si z legrace půjčila Kámen síly, který měl chránit Bouřlivé stádo před černými koňmi, ale potom se Kámen nedopatřením ztratil, když si dvojčata v oblacích hrála na honěnou. Orionovi se pak podařilo Kámen najít, ale než to stihl říct Destiny, už byla pryč – utekla ze strachu, že bude mít problémy.

„Moje sestra si nejspíš pořád myslí, že Bouřlivé stádo přivedla do obrovských problémů, a nedokáže si to odpustit,“

vysvětlil Orion staršímu koni. V krku mu narostl knedlík, když si uvědomil, že jeho sestra je pořád sama a schovává se někde daleko od domova.

Blesk pomalu zakroutil svou starou, moudrou hlavou. „Musíš se za ní znovu vydat, můj mladý příteli. Najdi Destiny a řekni jí, že Kámen síly je v bezpečí, a přiveď ji domů.“

Orionovy temně fialové oči se rázem rozzářily. Zvedl hlavu. „Hned vyrazím!“

„Počkej!“ zarazil ho Blesk. Dupnul kopytem a trochu zaryl v trávě, načež se před nimi objevil zářivý opál, na němž tančily jiskřičky duhového světla.

„Kámen ti pomůže ji najít.“

Kouzelný poník se přiblížil ke Kameni síly. Jak se díval přímo do duhové záře, po krémové srsti mu přešel mráz. Kámen

se zvětšil a vytryskly z něj paprsky světla.

Uprostřed záře se náhle utvořil obraz. Orion tiše zalapal po dechu, když uviděl Destiny, jak sama cválá přes zelenou louku pod jasně blankytným nebem v nějakém velmi vzdáleném světě.

„Musím ji najít!“ zaržál.

Náhle se objevil záblesk úžasně fialového světla a Oriona obklopila duhová mlha. Poník s krémovou srstí, zlatavou hřívou a ohonem a zářivými zlatými křídly byl ten tam. Místo něj najednou stál Connemarský pony s kropenatou šedivou srstí, tmavě šedou hřívou a ohonem a zářivýma temně fialovýma očima.

„Nesmíme ztrácet čas. Už jdi,“ naléhal Blesk. „Použij tohle maskování. Najdi svou sestru a bezpečně se vraťte zpátky.“

„Najdu ji!“ přísahal Orion.

Kropenatě šedivého poníka najednou obklopily malé fialové jiskřičky. Orion si odfrkl, když ucítil, jak se v něm probouzí síla. Světélkující duhová mlha se okolo něj točila stále rychleji a rychleji a pak odnesla Oriona pryč...